

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522201240
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3522201240.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: Bc. Z. O., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Z. F. XXXX/XX a otca: N. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. H. N. XXX, XXX XX S., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/31/2022-66 zo dňa 02. mája 2023, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1 Okresný súd Nové Mesto nad Váhom ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 4P/31/2022-66 zo dňa 02.05.2023 rozhodol tak, že určuje sa vyživovacia povinnosť otca k maloletej N. O., nar. XX.XX.XXXX v období od 14.04.2022 do 29.08.2022 vo výške 300,- eur mesačne, ktoré je zročné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej (výrok I.). Nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú N. O., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 14.04.2022 do 29.08.2022 vo výške 850,64 eur je otec povinný splatiť v 9-tich mesačných splátkach po 85,- eur a poslednej 10-tej splátke vo výške 85,64 eur, ktoré sú zročné vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, a to pod stratou výhody splátok (výrok II.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

1.2 Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka dieťaťa sa návrhom podaným dňa 14.04.2022 domáhala úpravy práv a povinností rodičov k maloletej tak, že maloletá bude zverená do jej osobnej starostlivosti, zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia a otec bude povinný prispievať na výživu maloletej sumou 200,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zároveň sa domáhala, aby súd upravil pomery aj neodkladným opatrením. Návrh odôvodnila tým, že po konfliktnnej situácii, ktorá vyvrcholila dňa 03.04.2022, kedy ju otec dieťaťa fyzicky napadol a po príchode policajnej hliadky bol vykázaný z obydlija sa rozhodla dňa 13.04.2022 odísť aj s maloletou zo spoločnej domácnosti. Na dieťa vo veku 2 rokov mala výdavky v oblasti hygieny (potrebuje plienky). K svojim pomerom uviedla, že poberá rodičovský príspevok a prídavok na dieťa v celkovej sume 400,- eur. V súvislosti s bývaním u svojej matky prispievala tejto sumu 100,- eur mesačne.

1.3 Otec dieťaťa sa ani na jedno z nariadených pojednávaní nedostavil z dôvodu pracovného vyslania do cudziny, avšak o odročenie pojednávania z tohto dôvodu nežiadal.

1.4 Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky dieťaťa a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ako i spisom okresného súdu sp. zn. 12P/34/2022 týkajúceho rozvodu manželstva rodičov dieťaťa.

1.5 Vzhľadom k právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva (právoplatným rozsudkom č. k. 12P/34/2022-32 zo dňa 18.08.2022 bola maloletá bola na základe schválenej rodičovskej dohody zverená do osobnej starostlivosti matky, zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia, pričom otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 260,- eur mesačne), ktorým boli právoplatne upravené práva a povinnosti rodičov k maloletej na čas po rozvode manželstva, zostala predmetom tohto konania len úprava vyživovacej povinnosti otca k maloletej za čas od podania návrhu do momentu právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva t.j. za obdobie od 14.04.2022 do 29.08.2022.

1.6 Pri rozhodovaní súd vychádzal z ustanovení § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine o zmene a doplnení niektorých zákonov, Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že bolo v možnostiach a schopnostiach otca prispievať v rozhodujúcom období od 14.04.2022 do 29.08.2022 na výživu maloletej 300,- eur mesačne, ktorá je vyššia než tá, na ktorej sa rodičia dohodli na čas po rozvode manželstva. Príjem otca v tom období však dosahoval sumu 1.575,88 eur mesačne v čistom, naproti čomu matka bola v tomto čase len poberateľkou štátnych sociálnych dávok - rodičovského príspevku a prídavku na dieťa v celkovej výške 400,- eur, pričom v plnom rozsahu zabezpečovala osobnú starostlivosť o dieťa. Vzhľadom na útlý vek maloletej (2 roky) nebolo možné v tomto období spravodlivo očakávať a ani by nebolo pre dieťa vhodné, aby matka nastúpila do zamestnania. Otec sa nad rámec výživného vo výške 100,- eur (určeného neodkladným opatrením) na úhrade nákladov maloletej nijak nepodieľal. Zároveň nebolo pre súd bez významu ani to, že dôvodom opustenia spoločnej domácnosti s otcom maloletej bolo nebezpečné a násilné správanie sa otca voči matke dieťaťa. Napriek tomu, že otec ani na výzvu súdu nepreukázal svoje výdavky, vychádzal z predpokladu, že aj po uhradení výživného vo výške 300,- eur mesačne zostal otcovi dostatok finančných prostriedkov cca 1.276,- eur použiteľných na úhradu jeho odôvodnených potrieb vrátane splátok hypotéky.

1.7 Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 14.04.2022 do 29.08.2022 súd otcovi vyčíslil vo výške 850,64 eur, ktorý mu umožnil splácať v splátkach pod stratou výhody splátok.

1.8 O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“ tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.1 Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie zo dňa 24.05.2023 otec dieťaťa.

2.2 V odvolaní uviedol, že dňa 10.04.2023 prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 02.05.2023 na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom. Súd považoval za potrebné ho v tomto konaní vypočuť. Nakoľko pracuje ako príslušník ozbrojeného zboru PZ SR a toho času sa nachádzal na vyslaní mimo Slovensko dňa 26.04.2023 sa prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy zaslaním ospravedlnenia cez elektronickú schránku ospravedlnil, nakoľko mu nebolo umožnené nadriadeným zúčastniť sa pojednávania. Následne mu nebola zaslaná žiadna odpoveď, a preto telefonicky kontaktoval Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (informácie), či bolo jeho ospravedlnenie doručené a evidované. Toto mu bolo na informáciách potvrdené s tým, že sudkyňa to má a bude vidieť. Jeho nedostavenie sa na pojednávanie po ospravedlnení z dôležitých dôvodov on považuje za dôvod na odročenie pojednávania. Vydanie rozsudku z tohto dôvodu považuje za nesprávny procesný postup, ktorým mu súd znemožnil uskutočniť procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.3 Ďalej otec dieťaťa vytykal súdu, že vykonal dokazovanie a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Matka maloletej totiž poberala v tomto období štátnu sociálnu dávku 400,- eur, výživné 100,- eur na dieťa na základe predbežného rozhodnutia súdu, ako aj výživné na manželku 100,- eur. Tvrdenie súdu v bode 17. rozsudku teda vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu veci. Podľa otca dieťaťa taktiež stotožnenie sa súdu o jeho násilnom správaní tento nijako neodôvodnil. Naopak v prípade vykonaného dokazovania v tejto veci by súd dospel k opačnému názoru o násilnom správaní matky (jeho volanie na 158 z dôvodu násilného správania matky v predchádzajúcom období, rozbíjanie vecí v domácnosti matkou v afekte. Taktiež ukončenie pracovného pomeru matky v predchádzajúcom zamestnaní z dôvodu jej násilného správania v zamestnaní). Mal tiež za to, že z neúplného zistenia skutočného stavu veci vychádza tvrdenie súdu, že sa on nijako nepodieľal na úhrade nákladov na maloletú nakoľko dochádzalo k odmietaniu podieľania sa jeho nad rámec predbežného opatrenia zo strany matky a zamedzovaniu styku s maloletou. Okrem toho vo veci posudzovania prispievania na výživu oboch rodičov poukázal na to, že matka sa akokoľvek odmietala v tomto aj predchádzajúcom období podieľať na vyživovaní maloletej aj napriek tomu, že mala schopnosti a možnosti (mala ponuku v oblasti zdravotníctva na výpomoc, ktorá si vyžadovala minimálne množstvo času). V tomto období hneď po odchode matka žila a mala pomer s jej priateľom Z. N. u svojej matky, ktorý sa podieľal osobnou pomocou na jej potrebách, finančne a materiálne, vozil ju aj maloletú a požičiaval jej auto, ako aj na starostlivosti na maloletú, kde toto spočiatku tajila a aj v rozpore s dobrými mravmi žiadala v návrhu výživné na manželku vo výške 400,- eur.

2.4 Vzhľadom na uvedené skutočnosti otec dieťaťa navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Kolízny opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

4.1 Matka dieťaťa vo vyjadrení zo dňa 22.06.2023 uviedla, že otec dieťaťa sa na pojednávanie dňa 02.05.2023 opätovne nedostavil (prvé pojednávanie 01.02.2023 sa neuskutočnilo z dôvodu návrhu otca na odročenie kvôli zahraničnej služobnej ceste, na pojednávanie dňa 31.03.2023 sa otec nedostavil). Súd preto rozhodol na základe vykonaného dokazovania, že bolo v možnostiach a schopnostiach otca prispievať aj v rozhodujúcom období od 14.04.2022 do 29.08.2022.

4.2 Ďalej uviedla, že jej príjmy za obdobie od 14.04.2022 do 29.08.2022 predstavovali rodičovský príspevok a rodinné prídavky 400,- eur, výživné na maloletú 100,- eur určené na základe predbežného rozhodnutia súdu a výživné na manželku 100,- eur určené súdom v neodkladnom opatrení, ktoré dostávala po dobu 4 mesiacov (od apríla do júla). V poslednom mesiaci auguste jej otec dieťaťa neposlal platbu. Na pojednávanie dňa 14.09.2022 v konaní o určení výživného manželke sa otec dieťaťa bez ospravedlnenia nedostavil. Súd mu určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 14.04.2022 do 29.08.2022 v sume 46,70 eur, ktorý bol povinný zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a ktorý jej doposiaľ neposlal. Matka dieťaťa považovala tvrdenie otca dieťaťa o jej násilnom správaní za nepravdivé. Tento ňou manipuloval, jeho správanie bolo častokrát nadradené. Privolaním hliadky riešil zakrytie svojho násilného správania. Vykonaným dokazovaním by súd zistil, že otec dieťaťa bol viackrát v práci disciplinárne riešený. Ďalej uviedla, že od narodenia sa o maloletú starala sama a to či už v zabezpečovaní hygieny, stravy, oblečenia, zdravotnej starostlivosti. Otec sa o dcéru nikdy nezaujímal, nekupoval jej darčeky, negratuloval k sviatkom. Okrem určeného výživného súdom na maloletú 100,- eur v neodkladnom opatrení sa nikdy nijako nepodieľal nad rámec a starostlivosť voči dcére. Otec pracuje a aj pracoval na zmeny v práci, čo jej neumožňovalo sa popri materskej dovolenke sa zamestnať. Taktiež v tom čase pracoval na dohodu ako inštruktor v autoškole. O tvrdení otca na ponuku pre ňu v oblasti zdravotníctva na výpomoc, ktorá si vyžadovala minimálne množstvo času nemá absolútne žiadne vedomosti. Nedokázala by si predstaviť ísť do práce popri materskej, keďže otec nejavil žiaden záujem o dcéru a nevedel sa o ňu postarať. V období apríla 2022 keď odišla žiť k matke, nemala žiadny vzťah a už vôbec nežila s bývalým partnerom Z. N., nakoľko tento bol pracovne v zahraničí a na Slovensko prišiel až v júli 2022, kde sa rozhodol zostať a následne zamestnať na základe ich začínajúceho vzťahu. Tento vzťah vôbec netajila. Nikdy neobmedzovala styk otca s maloletou ani počas manželstva ani po rozvode.

4.3. Matka dieťaťa navrhla, aby krajský súd rozsudok okresného súdu schválil a určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej od 14.04.2022 do 29.08.2022.

5. Otec dieťaťa ani kolízny opatrovník na vyjadrenie matky dieťaťa písomne nereagovali.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362, § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) z nasledovných dôvodov:

7. Po preskúmaní rozsudku okresného súdu a celého spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, rozsudok odôvodnil v súlade s ust. § 220 CSP. Odvolací súd v napadnutom výroku nezistil okolnosti, ktoré by viedli k záveru o nesprávnosti rozhodnutia o určení výživného za čas od 14.04.2022 do 29.08.2022 vo výške 300,- eur mesačne. Odôvodnenosť tejto výšky výživného súd prvej inštancie podrobne vysvetlil v preskúmanom rozsudku, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd plne stotožňuje bez potreby ich opakovať.

8. Otec dieťaťa v odvolaní v prvom rade namietal, že súd jeho nedostavenie sa na pojednávanie dňa 02.05.2023, po ospravedlnení sa z dôležitých dôvodov, nepovažoval za odročenie pojednávania. Vydanie rozsudku z tohto dôvodu predstavuje preto podľa neho nesprávny procesný postup, ktorým mu súd znemožnil uskutočniť procesné práva, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

12. Podľa § 183 ods. 2 vety druhej CSP od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobu, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu.

13. Podľa ust. § 183 ods. 3 CSP strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

14. Strana sporu alebo zástupca musia výslovne žiadať o odročenie termínu pojednávania, nakoľko ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní bez žiadosti o odročenie pojednávania nemožno považovať za žiadosť strany sporu, resp. zástupcu o odročenie termínu pojednávania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 345/2012).

15. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie na deň 02.05.2023 bolo doručené otcovi dieťaťa dňa 10.04.2023. Podaním elektronicky doručeným okresnému súdu dňa 26.04.2023 otec dieťaťa oznámil „na termín pojednávania dňa 02.05.2023 sa nebudem môcť dostaviť z dôvodu vyslania z práce do zahraničia do 30.06.2023“. Z podania teda nevyplýva, že by otec dieťaťa žiadal vyslovene o odročenie termínu pojednávania ako tomu bolo napr. jeho podaním zo dňa 28.12.2022 na pojednávanie určené na deň 01.02.2023 (č.l. 25 spisu). Podanie doručené súdu dňa 26.04.2023 bolo preto potrebné považovať len za ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní. Z tohto dôvodu podľa odvolacieho súdu rozhodnutie okresného súdu preto netrpí vadou zmätočného procesného postupu súdu, v dôsledku ktorého by bola otcovi odňatá možnosť konať na súde.

16. Otec dieťaťa ďalej vytýkal súdu, že vychádzal z neúplne zisteného skutkového stavu pretože matka dieťaťa poberala aj výživné na manželku v sume 100,- eur.

17. Oboznámiac sa s odôvodnením rozhodnutia odvolací súd tiež konštatuje, že skutočne z tohto uvedenej skutočnosť nevyplýva. Z obsahu spisu mal však preukázané, že okresný súd si v rámci dokazovania pripojil spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 12P/34/2022. Oboznámil sa tak aj so zápisnicou z pojednávania v tejto veci zo dňa 18.08.2022, v ktorej otec dieťaťa v rámci výsluchu uviedol „manželke platím 100,- eur výživné, ktoré mi bolo určené súdom a 100,- eur prispievam dcére“. Takže z dokazovania vykonaného okresným súdom uvedená skutočnosť vyplýva a zistený skutkový stav nemožno hodnotiť ako neúplný. Napriek tomu treba uviesť, že uvedené zistenie ani nemá vplyv na výšku výživného pre maloleté dieťa nakoľko matka dieťaťa si vzhľadom vek dieťaťa (3 roky) plní vyživovaciu povinnosť k nemu výkonom osobnej starostlivosti.

18. Ďalšie dôvody uvádzané otcom dieťaťa v odvolaní (nestotožnenie s tvrdením súdu o jeho násilnom správaní, ale naopak násilné správanie matky v predchádzajúcom období, nepodieľanie sa matky na vyživovaní maloletej pre nevyužitie ponuky na výpomoc, žiadosť o manželské výživné v rozpore s dobrými mravmi) neboli pre rozhodovanie okresného súdu len o určení výživného do právoplatnosti rozhodnutia o rozvedení manželstva rodičov dieťaťa rozhodné. Z toho dôvodu ani odvolací súd na uvedené neprihliada.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nepovažuje odvolanie otca dieťaťa za dôvodné. S rozhodnutím okresného súdu sa stotožňuje a preto ho v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania založeného na ust. § 52 CMP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 C. m. p.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa

odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).